

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1083

16.12.2023 (134)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen) Politiskā kareivība: SA tradīcijas un gars

6. daļa

JAUNĀ SA (1977-1983)

Runājot par organizatorisko vēsturi, mūsu pašreizējā nacionālsociālistisko pārliecību kopiena izriet no BDNS ar NSDAP draugu starpniecību un no HSKG ar NSDAP/AO starpniecību - abi virzieni galu galā saplūst kopā jaunajā SA, kas tika izveidota 1977. gadā. Protams, svarīgāka par BDNS un Freundeskreis atvasinājumu, kam ir tikai vietēja politiska nozīme Hamburgā, kur tika dibināta pirmā SA-Sturm, ir NSDAP/AO atvasinājums:

NSDAP/AO nozīmi nacionālsociālistiskās kustības uzplaukumā 70. gadu beigās nevar pārvērtēt! Tā nav nejaušība, ka jaunajām nacistu grupām nemitīgajos pacēlumos un kritumos tā spēja nostiprināties kā stabilākais faktors un ka no tās rindām izauga mūsu Gesinnungsgemeinschaft, ar kuru pirmo reizi kopš 1952. gada izveidojās un izdzīvoja vienota, valsts mēroga un spēcīga nacistu kustība! 70. gados NSDAP/AO Gerda Lauka vadībā izdevās izvairīties no visām iespējamām novirzēm, kuras faktiski pieļāva arī citas NS grupas, un izstrādāt reālu un daudzsoļošu koncepciju nacionālsociālistu cīņai par brīvību mūsu gadsimta beigās. Kādas bija šīs novirzes, ko pieļāva citi?

TAKTISKĀS PĀRMAINĀS MĒRĶIS: arvien vairāk vācu patriotu, īpaši no jaunākās paaudzes, atrada ceļu atpakaļ uz nacionālsociālismu. Mēs bijām redzējuši, ka VFR drošības iestādes 1986. gadā, PĒC jaunā organizatoriskā starta,

jau bija atzinušas aptuveni 3000 nacionālsociālistu - daudzi citi slēpās citās grupās, kultivējot savu pārliecību tikai šaurākā, privātā lokā un cenšoties palikt neatpazīti. Diemžēl tas gandrīz nemainījās arī pēc atklāto nacistu grupu dibināšanas, kas spēja iegūt tikai dažus simtus aktīvistu un atbalstītāju, bet lielākoties savā sadrumstalotībā nonāca līdz tikko ducim, ne vairāk kā simtam biedru. Tādējādi daudzi nacionālsociālisti palika un līdz pat šai dienai turpina darboties citās nacionālajās grupās un tur maskējas. Viņi vēlas strādāt klusumā, slepenībā. Citi vienkārši pārdēvē nacionālsociālismu un tādējādi cenšas izvairīties no nacistu aizlieguma un vajāšanas. Tas viss arī uztur nacionālsociālismu dzīvu, bet nedod nekādu progresu un paliek neefektīvs - tas ir turpinājums 60. gadu sterilitātei.

LĪDERU KULTŪRAS NEPLATĪBA: Liela daļa vainas par jaunās nacistu kustības sadrumstalotību un neefektivitāti 20. gadsimta 70. gados bija jāuzņemas to mazo "līderu" ambīcijām un iedomībai, kuri visi mērojās ar savu neizteiksmīgo izskatu salīdzinājumā ar Ādolfa Hitlera titanisko figūru un apgalvoja, ka vēlas vadīt kustību ar tādu pašu autoritāti un ar tiesībām uz neierobežotu personīgo vadību! Tā kā ilgas pēc jauna līdera mūsu kustībā ir ļoti lielas, arī sāpīgā vājuma un politiskās nenozīmības dēļ salīdzinājumā ar vēsturisko NSDAP un tās līderi, katrs no šiem "mazajiem līderiem" atrada dažus dedzīgus sekotājus, kas ap viņu iededza attiecīgu kultu. Un ne tikai - bieži vien šie "līderi" ne tikai propagandēja absolūtu komandu, bet arī pretendēja uz tiesībām "interpretēt" vai pat "tālāk attīstīt" nacionālsociālismu kā ideju! Tādā veidā tika apdraudēta vai padarīta ne tikai vēl tikko nostiprinājušās jaunās paaudzes NS kustības organizatoriskā, bet arī ideoloģiskā vienotība.

Bruņotas pretošanās ceļš: Nemot vērā pastāvīgās nacionālsociālisma vajāšanas un represijas, tieši labākie, godīgākie un fanātiskākie jaunie aktīvistu ir tie, kas vairākkārt tiek kārdināti pamest grūto atzišanās un represiju ceļu un gūt šķietami ātrus panākumus un efektu, organizējot bruņotu pretošanos. Patiesībā - kā rāda pieredze - visi šādi mēģinājumi pēc dažiem mēnešiem cieš neveiksmi, jo VFR drošības aparāts, gluži pretēji: Šādi biedri neapzināti izspēlē velnišķīgu, perversu valdošās sistēmas spēli - sistēma, viņus vajādama, apzināti dzen kaujiniekus uz bruņotu pretošanos, jo tā apspiež katru likumīgu un brīvu nacionālsociālistiskās propagandas darba mēģinājumu; no otras puses, no pamatota sašutuma izaugušas izmisīgas reakcijas un bruņotas pretošanās eksplozijas pēc to apspiešanas atkal tiek ļaunprātīgi izmantotas aģitācijai un kā iegants nacistu aizlieguma īpašo likumu turpināšanai!

LAIKU MĒRĶI: Lai pārvarētu sadrumstalotību, atkal padarītu iespējamu saistošu nacionālsociālisma ideju un politikas definīciju, kā arī konkrētu, daudzsološu politisku darbu, 70. gados biedri vairākkārt pievērsās idejai par NSDAP atkārtotu dibināšanu, kas pati par sevi bija pareiza. Tomēr tas regulāri cieta neveiksmi

pašreizējās NS kustības skaitliskā un organizatoriskā vājuma dēļ. Atjaunošana ir rūpīgi jā sagatavo un pārdomāti jāveic - pārags mēģinājums atjaunot dibināšanu ir kaitīgs, karikatūra un līdz ar to arī apvainojums Fīrera partijai!

NSDAP/AO izvairījās no visiem šiem politiskajiem strupceļiem:

Tā nekamuflējās, kā to darīja nacionālsociālisti NPD un citās nacionālkonservatīvajās apvienībās un mēģināja darīt Fašistu frontes un Tautas sociālistu kustības ietvaros, bet organizējās kā skaidri nacionālsociālistiska kustība.

Tā neizvirzīja jaunu "līderi", kā to darīja tieši Rēdera kustība, kā arī nepretendēja uz tiesībām mainīt, attīstīt vai pat falsificēt nacionālsociālisma ideju. Tā vietā, lai pakļautos jaunam FÜHRER, tā mācīja nacionālsociālistiem atzīt PARTEI izvirzīto vadības uzdevumu.

Tā neaicināja uz bruņotu pretošanos, kā to darīja Eiropas Atbrīvošanas fronte un pat NSKG, bet izstrādāja "propagandistu pagrīdes" koncepciju.

Un, visbeidzot, tā nepretendēja kļūt par jauno NSDAP, kā nacionālsociālistu grupas to neveiksmīgi darīja atkal un atkal 1970., 1976. un 1979. gadā, bet apmierinājās ar praktiskiem organizatoriskiem uzdevumiem - sagatavot un veicināt NSDAP jauno pamatu kā tās ārējo un strukturālo organizāciju. Šāds darba veids un reālistisks nacionālsociālistu organizatoriskā darba iespēju un izredžu novērtējums ieguva par NSDAP/AO tos nacionālsociālistus, kuri nevēlējās apmierināties ar politisko pašapmierinātību un nacistu spēlītēm, bet meklēja skaidru un pārliecinošu koncepciju. Tomēr tās radikālisms un uzticība NSDAP vēsturiskajam stilam ieguva AO arī daudzus no tiem neorganizētajiem, revolucionāri noskaņotajiem jauniešiem, kuri nacionālsociālismā vienkārši atzina asāko un nežēlīgāko kara pasludināšanu buržuāziskajai sistēmai.

Tādējādi 70. gadu beigās NSDAP/AO kļuva par spēcīgāko NS grupu jaunajā kustībā. Tā piesaistīja arī visradikālākos un konsekvētākos kaujiniekus, kuri, nākot no JN un WJ, nonāca NSDAP/AO rindās. Tomēr daudzi no šiem kaujiniekiem neapmierinājās ar organizēšanos nelielās šūniņās saskaņā ar NSDAP/AO darba vadlīnijām, kas aizliedza viņiem sazināties savā starpā un ierobežoja tos līdz nakts nelegālajām propagandas operācijām. Lai gan šāda taktika bija attaisnojama drošības apsvērumu dēļ, tā nebija pietiekama jauno kaujinieku aktivitātei un kopības sajūtai. Pirmais, kas to saprata, bija "Armīns", toreizējais NSDAP/AO koordinators federālajā teritorijā, 1976. gadā. Viņš nāca no fanātiski nacionālsociālistiskas ģimenes, viņa tēvs bija SA līderis, viņš pats jau kā sešgadīgs bija aktīvi darbojies HJ kauju laikā, tāpēc bija HJ Zelta goda zīmes nesējs. Un viņš izstrādāja prasību no aktīvākajiem NSDAP/AO kaujiniekiem izveidot vienotu un stingri organizētu politisko kareivju vienību, neskatoties uz visām drošības

interesēm pagrīdē, - NSDAP/AO SA. Lai gan kopš 1976. gada viņš jau bija sarīkojis NSDAP/AO propagandas ofensīvas valsts mērogā, reāla organizācija vēl nebija dzimusi.

Tas notika gan nejauši, gan liktenīgi - 1977. gada martā, kad Hanoverē notika NPD nacionālās partijas konference. Iepriekšējā vakarā notika centrālais JN mītiņš, kam krēslā bija paredzēts noslēgties ar lāpu gājienu. Kad demonstranti sāka veidoties gājienā, pēkšņi no tumsas atskanēja balss: "AO uz aizmuguri!". Visi biedri, kas līdz šim bija pauduši uzticību NSDAP/AO pa vienai, nezinot cits par citu, sakrituši rindā aizmugurē un pēkšņi sapratuši, ka viņi veido vairāk nekā trešdaļu no kopējā dalībnieku skaita. Tā bija aizraujoša pieredze, izlaužoties no izolētības mazās grupās un pārtraucot sajūtu, ka tikai ar dažiem biedriem esi viens pret visiem. Tajā nedēļas nogalē šīs pieredzes iespaidā un pēc sarunas ar "Armīnu", kurš man izskaidroja AO stratēģiju un taktiku, es iestājos NSDAP/AO no NSDAP draugu biedrības un saņēmu uzdevumu veidot SA vētru Hamburgā!

Dažas nedēļas vēlāk - 1977. gada 8. maijā - kopā ar diviem citiem biedriem nodibināju pirmo pēckara perioda SA formāciju "SA vētra Hamburgā 8. maijā".

Mūsu kopienas vēsturē izšķiroša nozīme bija tam, ka mēs apvienojāmies pagrīdē un tādējādi jau pašā sākumā izveidojām nelegālu organizāciju. Tikai 1977. gada novembrī nodibinot Nacionālsociālistu rīcības fronti (ANS) kā avangarda organizāciju, mēs vismaz daļēji izkļuvām no nelegālisma. Kopā ar mūsu attieksmi pret dzīvi kā politiskiem kareivjiem SA tradīcijās tieši šī pagrīdes dzimšana jau no pašā sākuma likvidēja jebkādas bailes no vajāšanas un aizlieguma, kas gadu desmitiem bija paralizējušas visas nacionālās grupas, un tādējādi nodrošināja mūsu panākumus!

Kad 1983. gada decembrī mūs faktiski aizliedza, tas mums neko nemainīja. Mēs vienkārši palikām kopā un sākām veidot jaunas organizācijas formas!

Mūsu Hamburgas SA vētra bija arī pirmā pēckara periodā, kas skaidri formulēja savu apņemšanos ievērot SA garu, kas izpaudās "10 politiskā kareivja baušļos", kas tika publicēti mūsu ikmēneša pagrīdes žurnāla "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" pirmajā numurā 1977. gada jūnijā. Tajā pašā gadā no mums neatkarīgā Frankfurtes "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) arī pieņēma 10 baušļus kā sev saistošus - un 1983. gada janvārī, pēc ANS apvienošanās ar "Nacionālajiem aktīvistiem" un tam sekojošā valsts mēroga izrāviena, tie beidzot kļuva obligāti visai mūsu domu kopienai visā Vācijā!

NSDAP/AO SA ātri sagatavojās. Pēc Hamburgas SA vētras tika izveidotas arī Hannoverē, Brunsvikā, Ziemeļreinā-Vestfālenē un visbeidzot pat Minhenē - 1977.

gada decembrī Hesenē notikušajā fireru sanāksmē tika izveidota SA štāba vadība un par štāba priekšnieku tika iecelts "Armīns". 1978. gada aprīlī iznāca pirmais pēckara laikraksta Völkischer Beobachter numurs - to izdeva SA štāba vadība, atzīstot NSDAP/AO partijas vadības vadošo lomu. Un tomēr revolucionārajā praksē atklājās NSDAP/AO vadības brīdinājuma par stingru pagrīdes konsolidāciju un pagrīdes centra veidošanu okupētajā Reiha teritorijā pamatotība.

Jau 1977. gada septembrī Hamburgas SA vētra tika atklāta, un pagrīdes darbs, kas konsekventi tika veikts, neraugoties uz arvien lielākiem zaudējumiem vajāšanu un ieslodzījumu dēļ, galu galā cieta neveiksmi 1979. gada beigās, kad tika arestēts SA štāba priekšnieks "Armīns", kurš galu galā pat nespēja novērst virzību uz bruņotu pretošanos, sabruka, sabrūkot darbam cietumā, un sāka dusmoties pret sevi un visiem citiem un pilnībā izolēties. Tas ir iemesls, kāpēc es negribu pieminēt tā cilvēka vārdu, kurš kā cilvēks galu galā cieta neveiksmi, būdams SA štāba priekšnieks ar segvārdu "Armīns", bet kurš zināmā mūsu brīvības cīņas posmā ieguva lielu nozīmi un neatsavināmus nopelnus.

Hamburgas SA vētra, protams, tikai daļēji iesaistījās NSDAP/AO SA sabrukumā, jo manas vadībā tā jau sen vairs neaprobežojās ar pagrīdes darbu, bet kopš ANS dibināšanas 1977. gada novembrī arvien vairāk pievērsās legālam, publiski propagandas darbam.

Arī turpmākajos grūtajos gados līdz 1983. gada janvārim SNE saskārās ar visām jau aprakstītajām novirzēm, kas kā kārdinājumi tika celtas mūsu rindās organizētajiem nacionālsociālistiem gan mūsu rindās, gan ārpus tām. Tomēr mūsu karaspēka izcelsme no NSDAP/AO un uzticība tās koncepcijai ļāva SNE izdzīvot, neraugoties uz zaudējumiem un nopietnām problēmām un krīzēm. Tomēr, orientējoties uz sabiedrisko propagandas darbu, radās daudzi jautājumi un problēmas, uz kuriem NSDAP/AO koncepcija, kas bija orientēta uz tīri pagrīdes darbu, vairs nesniedza atbildi. Šajos grūtajos laikos mūsu kopiena beidzot izveidoja skaidru koncepciju par nacionālsociālistu publiskās propagandas un organizatoriskā darba nepieciešamību un formām SA tradīcijās un garā, kas tālu pārsniedza NSDAP/AO koncepciju, taču nenonāca pretrunā ar to, bet jēgpilni to papildināja. Šā mūsu karaspēka nobriešanas procesa rezultāts tika formulēts ANS/NA 1983. gada marta organizatoriskajā rīkojumā:

"ANS/NA uzskata sevi par jaunās paaudzes nacionālsociālistu kustības juridisko atzaru SA tradīcijās un politiski cīnās par NS aizlieguma atcelšanu. Tā ir uzticīga 1920. gada 24. februāra NSDAP 25 punktu programmas kodolam un nozīmei, noraida vardarbību politisko mērķu sasniegšanai un cenšas darboties spēkā esošo likumu ietvaros. ANS/NA likvidēsies, tiklīdz Vācijā atkal būs iespējama NSDAP kā legālas partijas atjaunošana, un tad nodos tai savus kadrus!"

Tādējādi jaunā SA beidzot bija atradusi savu organizatorisko koncepciju, stilu un attieksmi pret dzīvi un tagad varēja apņēmīgi ķerties pie darba. Izrāviens 1983. gadā pierādīja, ka tas bija pareizi: jau tā paša gada vasarā organizatoriskā bāze bija izpletusies tiktāl, ka kļuva iespējama vēlēšanu partijas dibināšana ar nosaukumu "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR). Līdz ar to mūsu kopiena būtībā jau bija pāraugusi savu ierobežotību kā SA un spērusi nākamo soli nacionālsociālistiskas PARTIJAS veidošanā (par partijas un SA atšķirību un attiecībām starp tām es vēlreiz atgādinājumam atsaucos uz šī raksta pirmajām divām nodaļām). Gada beigās ANS/NA rindās 36 biedrībās un deviņās federālajās zemēs bija organizēti vairāki simti politisko karavīru. Taču, pirms tas tika panākts, mūsu kopienai vēl bija jāpārvar bīstama krīze - konfrontācija ar topošo SS spārnu karaspēkā!

Pastāv daudz pārpratumu par mūsu kopienas attieksmi pret SS: Mēs neesam vienkārši naidīgi noskaņoti pret SS; sākotnēji, kā aprakstīts, mēs tikai pozitīvi uztvērām SA tradīcijas un garu, nesaistot to ar kara pasludināšanu SS tradīcijām un garam, kas sākotnēji tikai iemiesoja vēl vairāk pastiprinātu attieksmi pret politiskās karaspēka dzīvi. Jāatzīst, ka mūsu saistība ar SA nesa līdzī arī pārdomātu un kritisku 1934. gada 30. jūnija traģēdijas novērtējumu, un jau otrajā pēckara Völkischer Beobachter numurā 1978. gada rudenī SA štāba vadība NSDAP/AO vārdā paziņoja par Ernsta Rēma rehabilitāciju un viņa atzīšanu par lielu nacionālsociālistu revolucionāru. Tomēr tas nenozīmēja fronti pret SS, bet tikai pastiprinātu reakcijas noraidījumu.

Mūsu kritiskā attieksme pret SS sākās tikai 1983. gada vasarā, kad mums nācās pieredzēt, ka organizāciju graužoša grupa ap toreizējo ANS/NA organizatoriskās vadības locekli Arnd-Heincu Marksu uzvedās aizvien skarbāk un noraidoši izturējās pret SA tradīcijām un garu un, gluži pretēji, aizvien vairāk identificējās ar vēsturisko SS - un tieši NE ar SS, Tieši NE ar SS, ciktāl tā iemiesoja tos pašus ideālus un nostādnes kā SA, bet gan ar SS pretpartiju tradīciju, kas ideoloģijas ziņā izpaudās kā dogmatiska deģenerācija, organizatoriskā ziņā - kā neatkarība, bet attieksmes pret dzīvi ziņā - kā augstprātīga, nekompromitējoša prasība valdīt pār kustību. 1983. gada rudenī slīdošā krīze sasniedza kulmināciju, kad Markss pretēji manam rīkojumam lika Frankfurtes un Hanau biedrības biedriem zvērēt SAVĀ PERSONĀ.

Ne tikai organizācijas iekšienē bija nepieņemami, ka līdz ar to kustības Nr. 3, nerēķinoties ar pārējiem diviem organizācijas vadības locekļiem, deva uzticības zvērestu savai personai - tas bija nepieņemami arī ideoloģiski, jo kopš līdera nāves nevienam nav tiesību identificēt savu personu ar partiju un pieprasīt pakļautību personai, nevis partijai. Šī provokatīvā prasība patvaļīgi valdīt pār kustību tā vietā, lai strādātu un cīnītos kā vadošais biedrs sabiedrībā un tās labā, kā mēs to

pieprasījām SA tradīcijās, un šī uzbrukuma mūsu pašapziņai un mūsu organizācijai pamatošana ar atskatīšanos uz vēsturisko SS, kam drīz vien sekoja daļēji insinuējošas, daļēji draudošas mājienu par 30. jūniju, noveda pie tā, ka mēs ne tikai izslēdzām grupu ap Marksu, bet tagad arī publiski skaidrojām savu attieksmi pret vēsturisko SS tādā veidā, kā aprakstīts 6. nodaļā.

Kad Markss nepārtrauca savu cīņu pret kustību un tās šķelšanas centieniem, bet pat pastiprināja to ar personīgiem slepkavību mēģinājumiem pret mūsu kopienas vadošajiem biedriem un intrigām, mums nācās viņu un viņa sekotājus atstumt un pasludināt par partijas kaitēkļiem. Ar to bija saistīta 30. jūnija pasludināšana par "Cīņas dienu pret reakciju", kas kopš 1984. gada tiek atzīmēta katru gadu, lai stātos pretī tām tendencēm, kuras ir kaitīgas partijai un kuras objektīvi kalpo reakcijai. Pat ja Markss šodien ir nogrimis pilnīgas nebūtiskuma bezdibēnī, joprojām ir nepieciešama modrība pret tām tendencēm, kuras viņš iemiesoja un ar kurām viņš gribēja sagraut mūsu kustību. Tas izskaidro mūsu kritisko attieksmi pret vēsturisko SS, uz kuru viņš atsaucās savās partiju graužošajās mahinācijās, taču tādēļ mēs nesodām vispārīgi visu, kas saistīts ar SS, un neesam akli pret visām lielajām un priekšzīmīgajām lietām, ko SS biedri un galvenokārt Waffen SS biedri ir paveikuši un ko mēs noteikti iekļaujam savā tradīcijas izpratnē!

Līdz ar Marksa izslēgšanu no mūsu sadraudzības 1983. gada rudenī krīze lielā mērā tika atrisināta, un tika atjaunota draudzīgā attiecība starp vadību un sekotājiem.

1983. gada beigās mēs ar lepnumu varējām apgalvot, ka pirmo reizi kopš 1952. gada atkal pastāv funkcionējoša, vienota nacionālsociālistu kustība visas valsts mērogā. Tajā laikā tā jau ietvēra ne tikai jauno SA, ko iemiesoja nacionālaktīvistu un ANS kadru biedrības, bet arī bijušā SRP aktīvista, Rituma krusta kavaliera Otto Riha vadībā izveidoto "Vācu politikas draugu loku", kas organizēja mūsu vecākās paaudzes atbalstītājus, uzņēmumu šūnu organizāciju un meiteņu apvienību. Organizatoriski neatkarīga, bet politiski mana vietnieka Tomasa Breļa vadībā darbojās arī vēlēšanu partija AAR. SA jau bija kļuvusi par īstu, nelielu, bet aktīvu tautas kustību, lai gan skaitliski un politiski nepārprotami dominēja politiskie kareivji. Tādējādi 1983. gada beigās tika pieņemts lēmums, ka nākamajā gadā ANS/NA ir vairāk jāpaliek otrajā plānā, lai konsolidētu un apmācītu savus kadrus, bet politiskais uzsvars jāliek uz AAR un mūsu kustības, kas tagad praktiski bija kļuvusi par nacionālsociālistisko kustību par excellence, nozaru paplašināšanos!

Taču 1983. gada 7. decembrī Bonnas sistēma aizliedza ANS/NA un tās apakšvienības, kā arī AAR. Līdz ar to jaunās SA, mūsu Nacionālsociālistu

rīcības frontes, vēsture beidzās iepriekšējā formā - cīņa pārgāja uz JAUNU FRONTU!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPHERE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄHRORGANISATION

Number 100
April 2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nebst vielen mehr die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene.

Abendbrot vom Movement, Vorbereitung, Verfolgung und Verurteilung haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unserer heldischen Führer Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weniger anerkannte Völker und Klassenbewusstsein stehen Schüler an Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weissen Völker (V) – zu kämpfen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampflager" oder im "Strafgefängnis", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck: andere NS-Jahre Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lapuise, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūti informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atnāžu plūdiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojti retas lietas no dažādām vietām

the NEW ORDER
Number 179 (133) Fourth 1975 April 20, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!**

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!